

[Frode Jakobsen.]

Jeg er ikke i tvivl om, at det nej, som den danske regering udtalte til et klart standpunkt, naturligvis blev noteret i USA og noteret på den måde, at man konstaterede, at man altså i hvert fald efter regeringsskiftet ikke længere behøvede at tage det danske standpunkt så alvorligt. Det indtryk er ikke udvisket af udenrigsministerens pæne, mere vage udtalelse i FN, hvor udenrigsministeren samtidig roser USA for det delvise bombestop i stedet for at sige klart, at det ikke er nok, og samtidig kræver noget af begge parter, altså kræver noget til gengæld af Hanoi. Så er det i hvert fald ikke et betingelsesløst bombestop. Den tankegang, at hvis et land bombarderer et andet land og så vil holde op med at bombardere, så har det krav på noget til gengæld, det er en virkelig farlig tankegang. Jeg mener, der er grund til at gentage, at sådan som krigen går videre, er der grund til at tale stærkere og stærkere. I stedet for er man gået den anden vej.

I et andet spørgsmål måtte jeg nøjes med dagbladsreferater fra Berlingske Tidende for den 9. og 18. i denne måned. Berlingske Tidende meddeler, at Danmark nu har tiltrådt indstillingen fra militærkomiteen, at svaret på overfaldet på Czekoslovakiet må være stærkere og mere effektive, mere moderne våben til NATO. Jeg måtte tro på Berlingske Tidende, den er jo ikke uvenlig over for regeringen, og der er ikke kommet noget dementi fra regeringens side. Men hvis det ikke er rigtigt, at Danmark går ind for flere og mere effektive våben til NATO som svar på Czekoslovakiet, så tør jeg vel deraf slutte, at ved NATO-ministermødet nu i november, når sådanne forslag kommer frem — og vi ved, at sådanne forslag kommer frem — vil de strande, strande på Danmarks klare nej. Og det er jo det vigtigste.

Til sidst vil jeg gerne sige, at jeg slet ikke forstår hr. Per Federspiels bemærkning om, at den socialdemokratiske dagsorden skulle trække denne debat ned på et lavt niveau. Og hvis hr. Skovmand ikke kan stemme for den, ja, så kan jeg ikke deri se andet end en søgen efter en undskyldning. Der er 5 punkter. De to første drejer sig om en indsats for at få standset det forfærdeligste blodbad i Afrika, i de portugisiske kolonier og i Biafra. Det tredje drejer sig om en protest mod, at

NATO, som flertallet af os har en positiv indstilling over for, trækkes ned i skidtet i Grækenland med det resultat, at vores folk også må vende sig imod det. Og de to sidste punkter — ja, det er to første små skridt for at overvinde det forfærdelige jerntæppe med igennem Europa med de farer, det betyder, med de lidelser for mennesker, det betyder. Vi gør os ingen illusioner om, at det er let, men over for hr. Poul Schlütters og hr. Per Federspiels ironiske bemærkninger tror jeg, jeg tør sige, at der er ingen af de fem punkter, som ikke er brændende alvor for os, og hvis der er nogen, der synes, at det er fem sjove punkter, som der blev antydnet, så falder det hårdt tilbage på dem selv.

(Kort bemærkning).

Skovmand: Jeg vil bare gerne udtrykke min undren over, at hr. J. O. Krag er interesseret i, at det radikale venstre ikke stemmer for de forslag, man fremkommer med fra socialdemokratisk side. Det kan godt være, det er, fordi jeg er ny i folketinget, men jeg troede faktisk, at når man fremsatte forslag, var det, for at de skulle få den størst mulige støtte. Men det er altså ikke tilfældet, når det er socialdemokratiet, der er tale om.

Så har hr. Per Hækkerup i øvrigt fastslået, at socialdemokratiets politik er uændret. Det beklager jeg. Jeg håber ikke, det er det sidste ord, man hører fra socialdemokratiets side, men jeg må jo tage de fornødne konsekvenser heraf. Dette her er en gang spilfægteri for at vælte regeringen.

(Kort bemærkning).

J. O. Krag: Hr. Skovmand har ikke rigtig opfattet, hvad jeg sagde. Jeg har skam ikke sagt, at jeg ikke var interesseret i, at det radikale venstre stemte for forslaget. Hr. Skovmand har vist ikke rigtig forstået det. Dette her drejer sig om noget alvorligt. Det er alvorlige udenrigspolitiske problemer, meget alvorlige udenrigspolitiske problemer, og vi ønsker det dagsordensforslag vedtaget, som vi har stillet, og vi ser gerne, at det radikale venstre stemmer for det. Nej, det, jeg sagde, var, at vi ser ingen grund til at gøre det radikale venstre den ære at stille forslag specielt af hensyn til det radikale venstre. Men vi ønsker absolut, at det radikale ven-